

Vyznamenání Zlaté lípy ministra obrany České republiky

Prof. PhDr. Petr Čornej, DrSc. (26. 3. 1951)

Od roku 1974 působil v Ústavu pro českou a světovou literaturu Československé akademie věd. Po roce 1991 vyučoval starší české dějiny na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. V letech 1992–1999 působil jako zakladatel a vedoucí katedry dějin a didaktiky dějepisu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Od roku 2002 působil při Literární akademii Josefa Škvoreckého v Praze, jejímž rektorem byl v letech 2006–2010. Ve svém vědeckém díle se zaměřuje zejména na otázky spojené s husitstvím. Je autorem stovek odborných studií a desítek monografií, z nichž mnohé znamenaly průlom v uvažování o této dějinné epoše. Za zvláštní zmínku stojí monumentální životopis Jana Žižky z Trocnova, který publikoval v roce 2019.

Kříž obrany státu ministra obrany České republiky

Plukovník v. v. MUDr. Mojmír Mrva (29. 6. 1954)

Vystudoval všeobecné lékařství na Vojenském lékařském, výzkumném a doškolovacím ústavu v Hradci Králové. Později působil jako lékař chirurgického oddělení ve Vojenské nemocnici v Brně. V 90. letech se podílel na vytváření moderní podoby české polní chirurgie v AČR. Absolvoval řadu zahraničních operací. První z nich byla mise UNPROFOR na Balkáně, kde pracoval jako lékař třetí roty či jako koordinátor zdravotní služby sektoru Jih. Mrva nasbíral i značné velitelské zkušenosti. V roce 2003 kupříkladu velel 7. polní nemocnici v irácké Basře v rámci operace Irácká svoboda (Iraqi Freedom), své znalosti uplatnil i po návratu, kdy velel nemocniční základně v Hradci Králové. V roce 2008 se zapojil i do operace na území Afghánistánu, když velel 4. kontingentu polní nemocnice a chemické jednotky. Po odchodu z armády pokračoval v práci ve Vojenské nemocnici v Brně.

In memoriam

JUDr. Josef Scheiner (21. 9. 1861 – 11. 1. 1932)

Starosta České (později Československé) obce sokolské byl jednou z nejvýraznějších postav prvního československého domácího odboje. Jako jeden z prvních finančně podpořil T. G. Masaryka v samých počátcích jeho zahraniční akce, zároveň se stal čelným představitelem Maffie. V červenci 1918 vstoupil do Národního výboru. 28. října 1918 byl jmenován nejvyšším správcem čs. vojsk, organizoval strážní a pořádkovou službu a s velením c. a k. vojska v Praze sjednal převzetí vojenské moci. V letech 1918–1920 byl poslancem Národního shromáždění. Zastával funkci generálního inspektora československých vojsk, kterou opustil roku 1919, aby se mohl plně věnovat práci v Československé obci sokolské.

In memoriam

Nadporučík letectva v záloze Karel Balík (25. 10. 1903 – 5. 3. 1946)

V letech 1927–1939 létal jako vojenský pilot a kapitán u Československé letecké společnosti. V létě téhož roku uprchl z protektorátu a vstoupil do svazku polského letectva. Po propuštění ze sovětské internace byl přijat na sklonku roku 1941 do řad RAF. Vzhledem k vysokému věku již nebyl vhodný pro aktivní bojovou činnost. Přelétával letouny různých typů k jednotkám, byl také zařazen do skupiny určené k transatlantickým přeletům nových letounů

z USA. Poté byl přemístěn k 24. dopravní peruti. Mimo jiné se podílel na mimořádně nebezpečném a letecky náročném zásobování Malty. Po válce působil u Letecké dopravní skupiny, poté u obnovených ČSA. Tragicky zahynul při přistání v Praze-Ruzyni.